

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseinioho, Ph.D., v právní věci žalobců **a) P. K.**, a **b) T. T.**, obou zastoupených Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **statutárnímu městu Brnu**, se sídlem Brno, Dominikánské nám. 1, o žalobě ze dne 20. 5. 2015 na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, spočívajícím v neodstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla bez zbytečných průtahů z vozidla Volkswagen Passat, registrační značky X, dne 20. 3. 2015 v čase od 18:48 do 19:36 hodin v Brně v ulici Za Divadlem, před číslem popisným 4, u křižovatky s ulicí Dvořákova,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobci **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Na základě vyjádření žalobců i žalovaného a rovněž obsahu úředního záznamu Městské policie Brno ze dne 21. 3. 2015, sp. zn. MP-07217/13D-15 vzal soud za nesporné, že dne 20. 3. 2015 byl na vozidlo Volkswagen Passat, registrační značky X užívané žalobcem a),

zaparkované v Brně na ulici Za Divadlem před domem č. p. 4, u křižovatky s ulicí Dvořákova mimo zpoplatněná parkovací místa, instalován technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla. Poté, co žalobci přišli k vozidlu, telefonicky požádali Městskou policii Brno o odstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla. Hlídka městské policie se na místo dostavila v čase 18.48 hod. Žalobce a) uvedl, že vozidlo parkoval on a přiznal se ke spáchání přestupku v důsledku nedovoleného stání. Následně k hlídce přistoupila M. V., nar. X, která uvedla, že vozidlo řídila později než žalobce a) a rovněž se přiznala ke spáchání přestupku. Jelikož byla zjištěna totožnost obou podezřelých, po souvisejících úkonech strážníci odstranili botičku v čase 19.35 hod., tj. po 47 minutách od příjezdu hlídky. Celá záležitost byla ukončena v 19.36 hod.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[2] Žalobci měli za to, že postup Městské policie Brno byl v rozporu s § 17a odst. 3 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, jelikož technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla nebyl odstraněn bez zbytečných průtahů, přestože byly provedeny nezbytné úkony ke zjištění totožnosti osoby, která vozidlo na místě ponechala.

[3] Na místě se nacházeli žalobci a dále M. V., S. D. a S. R. Všechny tyto osoby spoléhaly na odvoz zajištěným vozidlem, zejména pak žalobce b), který spěchal na letiště, aby se mohl rozloučit s přítelkyní odlétající na delší dobu do zahraničí. Na podporu žalobních tvrzení žalobci navrhli provést svědecké výpovědi všech zmíněných osob.

[4] Žalobci namítali, že shora popsáním jednáním žalovaný nezákonně zasáhl do jejich práv, zejména bylo omezeno jejich právo na dispozici s majetkem dle § 996 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a bylo také omezeno jejich právo na osobní svobodu a svobodu pohybu dle čl. 8 odst. 1 a čl. 14 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, jelikož žalobci byli v důsledku vzniklé situace nuceni setrvat na místě a nemohli se svým vozem odjet, či se věnovat jiným činnostem. Jednáním Městské policie Brno vznikla žalobcům nemajetková újma. Za vznik této újmy je odpovědné žalovaný, jakožto zřizovatel Městské policie Brno.

[5] S ohledem na výše uvedené se žalobci domáhali určení, že zásah spočívající v nesundání technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla bez zbytečných průtahů z vozidla Volkswagen Passat, registrační značky X, dne 20. 3. 2015 v čase kolem 19:15 hodin v Brně v ulici Za Divadlem, před číslem popisným 4, u křižovatky s ulicí Dvořákova, byl nezákonný.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[6] Ve vyjádření k žalobě žalovaný zejména uvedl, že vzhledem k tomu, že nebyl na místě zjištěn přestupce, avšak byla zjištěna totožnost obou podezřelých, po nutných administrativních úkonech, prověření totožnosti a sepsání oznámení přestupku s vyjádřením podezřelých, byl technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla bez zbytečného odkladu odstraněn v čase 19.35 hod. K přiložení i odstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla došlo ze zákonného důvodu a zákonným způsobem. Žalobci se zřejmě chtěli vyhnout placení ceny za parkování na zpoplatněných parkovacích místech. Jejich jednání je v rozporu s dobrými mravy, výsměchem úředním osobám a zbytečným zatěžováním soudu.

Z důvodu, že je žaloba bezpředmětná a nedůvodná, žalovaný navrhl, aby ji soud odmítl či zamítl.

IV. Replika žalobců k vyjádření žalovaného

[7] V replice ze dne 13. 8. 2015 žalobci uvedli, že 47 minut zpravidla nenaplnuje definici sejmutí technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla „bez zbytečného odkladu“, neboť běžná délka trvání, od příjezdu obecní policie po sejmutí technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla, je cca 10–15 minut, včetně sepisu oznámení přestupku.

[8] Dvě možné okolnosti mohly odůvodňovat vyšší časovou náročnost na sepis oznámení přestupku a tedy též sejmutí technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla. První z nich je, že na místě byly dvě osoby, které se k přestupku doznaly. Druhou z nich je, že na místě bylo více svědků. Vzhledem k tomu, že však strážníci žádnou z těchto osob nevyslychali a nesepisovali o tom úřední záznam, ani tyto okolnosti nemohly odůvodňovat, aby 47 minut naplnovalo definici odstranění botičky „bez zbytečného odkladu“.

[9] Důvod, proč nebyl technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla sejmut bez zbytečného odkladu, byl jiný, a sice že strážníci konstatovali, že do té doby, než se oba potenciální pachatelé přestupku nedohodnou na tom, kdo je za přestupek odpovědný, nebude technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla sejmut. Následně strážníci nastoupili do auta, odmítli s žalobcem a) dále komunikovat a měli v úmyslu odjet. Teprve po sdělení, že na místo bude přivolána hlídka Policie ČR, přimělo hlídku obecní policie místo neopouštět. Strážníci by technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla nesejmuli nebýt rozhovoru žalobce a) s operačním důstojníkem obecní policie, kterému žalobce a) vysvětlil povinnosti policie a přeškolil jej ze zákonné úpravy při užití technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla.

[10] Tvrzení žalovaného, že zaparkováním na veřejném prostranství se žalobci chtěli vyhnout placení ceny za parkování, žalobce a) přisvědčil. Pokud by totiž žalobce zaparkoval vozidlo na místě placeného stání a neuhradil parkovací poplatek, byla by věc projednatelná jako správní delikt provozovatele vozidla. Pokud však neoprávněně zabere veřejné prostranství, je takové jednání kvalifikováno jako přestupek, což přináší obviněnému více práv a snazší možnosti „řešení“ takového přestupku.

V. Duplika žalovaného

[11] Ve vyjádření ze dne 27. 8. 2015 žalovaný uvedl, že to byli sami žalobci, kteří zdržovali uváděním rozporuplných informací ohledně toho, kdo vozidlo na místě nedovoleně zaparkoval. Strážníci dodrželi zákon, jelikož zjišťovali skutečný stav věci, prověřovali totožnost, sepisovali oznámení a v přiměřeném čase konali potřebné úkony až po odstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla.

VI. Posouzení věci soudem

[12] Zdejší soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání a shledal, že **žaloba není důvodná.**

[13] Nejprve se soud zabýval otázkou aktivní legitimace podle § 82 s. ř. s. Aktivní legitimace svědčí každému, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech zásahem správního orgánu. Určující skutečností pro vyslovení závěru o existenci aktivní legitimace na straně žalobce je tedy fakt tvrzení přímého zkrácení na právech zásahem správního orgánu, nikoli skutečnost, že k přímému zásahu do práv žalobce skutečně došlo (to již je otázkou pro posouzení žaloby ve věci samé). Tato podmínka řízení je splněna, jelikož oba žalobci tvrdili, že bylo zasaženo do jejich práv na dispozici s majetkem, na osobní svobodu, svobodu pohybu a že jim vznikla nemajetková újma.

[14] Při posouzení otázky aktivní legitimace soud vyšel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2007, čj. 9 Aps 1/2007-68, podle kterého „*aktivně legitimována k podání žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu je každá osoba, která tvrdí, že byla tímto zásahem, pokynem či donucením přímo zkrácena na svých právech. Soud proto v rámci úvahy o splnění podmínek řízení zkoumá pouze toto tvrzení, nikoliv už jeho důvodnost, neboť ta je předmětem vlastního meritorního posouzení věci.*“

[15] Zdejší soud se za tohoto stavu zaměřil na posouzení otázky, zda se v daném případě vůbec mohlo pojmově jednat o nezákonný zásah, kterým by žalobci mohli být na svých právech zkráceni ve smyslu § 82 s. ř. s.

[16] Pojem zásah ve významu § 82 s. ř. s. není definován žádným ustanovením soudního řádu správního ani jiného právního předpisu. Dosavadní rozhodovací praxe však vyložila pojem zásah tak, že jím mohou být především aktivní úkony správních orgánů nebo jiných součástí veřejné správy v rámci výkonu veřejné moci, související s výkonem správní činnosti označované jako „správní dozor“ v nejširším smyslu. Ve vztahu k dané věci lze mít za to, že i neoprávněné použití technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla strážníkem, resp. nesplnění podmínek pro jeho bezodkladné odstranění dle § 17a odst. 2 a 3 zákona o obecní policii, může být takovým úkonem veřejné moci, který je zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Soud tedy následně musel posoudit to, zda v nyní projednávané věci byl postup městské policie při odstraňování technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla skutečně nezákonný, jak tvrdí žalobci.

[17] Ze správního spisu i samotného vyjádření žalobců vyplynulo, že žalobce a) úmyslně zaparkoval vozidlo na veřejném prostranství, aby se vyhnul placení ceny parkovného. Jelikož byl vozidlem proveden neoprávněný zábor veřejného prostranství, hlídka městské policie v souladu s § 17a odst. 1 písm. d) zákona o obecní policii oprávněně použila technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla. Poté co žalobci přivolali hlídku, došlo k odstranění botičky po 47 minutách od jejího příjezdu. Lze dát žalobcům za pravdu, že doba potřebná pro sejmutí botičky včetně sepsu oznámení přestupku bývá běžně kratší, cca 15 minut. V daném případě však byly průtahy způsobené především chováním žalobce a) a M. V., kteří se oba přiznali k přestupku, tedy že zaparkovali vozidlo tak, že zabrali veřejné prostranství. Došlo tedy k určité konfliktní situaci, kdy nebylo zřejmé, kdo je přestupce, příp. zda se podaří přestupce na místě identifikovat, což logicky způsobilo prodloužení doby potřebné pro

odstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla. Mimo to byli na místě další tři svědci, které hlídka identifikovala. Dle názoru soudu dobu 47 minut vzhledem ke konkrétní situaci nelze považovat za excesivní a nepřiměřenou. Pokud se žalobci cítí omezením ve využívání vozidla poškození na svých právech, dovoluje si soud poznamenat, že tomuto omezení by se vyhnuli předně tím, kdyby vozidlo zaparkovali na místě k tomu určeném a příp. uhradili cenu za parkovné.

[18] Ohledně podstatných okolností skutkového stavu v podstatě nebylo sporu, a proto soud považoval za nadbytečné nařizovat jednání a provádět dokazování výsledkem navržených svědků.

[19] Správní orgán tedy postupoval správně a v souladu se zákonem. Hlídka městské policie zjistila totožnosti osob, které přicházely v úvahu jako přestupci a následně bez zbytečných průtahů odstranila technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla v souladu s § 17a zákona o obecní policii.

VII. Závěr a náklady řízení

[20] Soud tedy shledal námitky žalobců nedůvodnými. V řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti. V daném případě nebyla splněna podmínka vyplývající z § 82 s. ř. s., a sice že by žalovaný uskutečnil úkon, který by byl nezákonným zásahem, kterým by žalobci byli přímo zkráceni na svých právech. Z těchto důvodů zdejší soud podle § 87 odst. 3 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[21] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci ve věci úspěch neměli (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemají proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. května 2016

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu